

Heideggerovo pojetí pravdy v „Sein und Zeit“, § 44 [1965]

Jircháře, 24. 11. 1965 – sem. „Wesen d. Wahrh.“

Paragraf 44 v Heideggerově knize „Sein und Zeit“, který tvoří pendant k studii, kterou probíráme, je rozdělen na čtyři části, totiž jakýsi úvod, oddíl a), kde jde o tradiční pojem pravdy a jeho ontologické základy, oddíl b), týkající se původního fenoménu pravdy a původu či odvozenosti tradičního pojmu pravdy, a konečně oddíl c) o způsobu bytí pravdy a předpokladu pravdy. Nám dnes půjde zejména o oddíl a); pouze několika slovy se dotkneme krátké úvodní partie, která mu předchází.

V úvodu ukazuje Heidegger nejprve na dokladech z Parmenida a hlavně z Aristotela, že filosofie už odedávna dává do souvislosti pravdu s bytím. Z citátů vyvozuje, že